

Први пут један немачки водећи политичар одлази на место злочина, пише Франкфуртер алгемајне цајтунг (ФА3) поводом годишњице стрељана српских цивила у Крагујевцу чијем је обележавању ове године присуствовала и потпредседница Бундестага Клаудија Рот.

Како преноси Дојче веле, лист пише да деценијама у принципе немачке спољне политике спада да политичари, приликом путовања у иностранство, посете места злочина које су починили Немци током Другог светског рата. Пад савезног канцелара Вилија Бранта на колена у Варшави 1970. најпознатији је од тих гестова, али следили су и многи други, додаје Франкфуртер алгемајне цајтунг.

Подсећа се да је немачки председник Рихард фон Вајцзекер 1987. одао пошту стотинама хиљада жртава дугогодишње опсаде Лењинграда, те да су тај град, када се опет звао Санкт Петербург, посетили и канцелари Хелмут Кол (1996) и Герхард Шредер (2001).

Немачки политичари су такве гестове учинили у чешким Лидицама, у француском Орадур, у Грчкој, Украјини, Пољској, Белорусији и Италији.

„Тамо где су некад Немци убијали, деценијама касније су немачки канцелари, министри спољних послова или председници подсетили на та убиства и замолили за опрост“, пише франкфуртски лист.

„Једна земља је пак до сада била рупа на мапи сећања: у Србији, где се 1941. између осталих одиграо масакр у Крагујевцу, комеморације су до сада одржаване без високих немачких делегација. Овог четвртка се то мења: као први од немачких водећих политичара, зелена потпредседница Бундестага Клаудија Рот долази на комеморацију жртава масакра у Крагујевцу“, додаје се у тексту.

Лист пише да се председник Србије Александар Вучић „заправо надао да ће успети да подстакне савезну канцеларку Ангелу Меркел да дође у ту посету“ и да је „иза затворених врата неколико пута наговестио да би њено учешће у комеморацији могло да значи заокрет немачко-српских односа“.

„Но та жеља, која је барем незваничним и бројним каналима прослеђена у Берлин, остала је неиспуњена... Зато долази Клаудија Рот. Она је додуше у Србији скоро сасвим непознато име и заступа политички правац који ауторитарни шеф државе никако не цени, али је она ипак највиша представница немачке политике која је до сада дочекана у Крагујевцу. Иницијатива је изгледа дошла од градоначелника тог града и преко председника Бундестага Волфганга Шојблеа стигла до Рот“, наводи ФАЗ.

Политичарки Зелених, према писању листа, сећање на нацистичке злочине посебно је важно. Била је на разним комеморацијама, рецимо на Криту 2018. године. У ауторском тексту за београдски Блиц Рот је у среду навела да су Балкан и Србија пречесто играли тек споредну улогу у немачкој култури сећања на Други светски рат, те да се Немачка мора суочити са историјским фактима срамоте и кривице.

„Ствар би требало да чини једноставнијом то што Србија, за разлику од рецимо Грчке, не

поставља Немачкој захтеве за репарацијама“, пише ФАЗ. „Утолико је на први поглед чудније што никада неки канцелар, шеф дипломатије или савезни председник нису стигли до Крагујевца“, додаје се.

У тексту се објашњава и да је СР Немачка отворила амбасаду у Београду 1951, али да су односи прекинути шест година касније кад је Југославија признала ДДР. Тако је Западна Немачка (само на Југославију и Кубу) применила такозвану Халштајнову доктрину – прекид дипломатских односа са земљама које признају Источну Немачку. Западнонемачки амбасадор се вратио у Београд тек 1968.

„Али и потом је Крагујевац остао болна тачка. Службеници немачког Министарства спољних послова су чак и претњама покушавали да спрече инострано приказивање једног југословенског филма о масакру. Деведесетих је пак Србија водила ратове против својих суседа, док је 1999. није напао НАТО уз немачко учешће – све то нису били добри предуслови за сећање и помирење“, додаје се.

Опширан текст годишњици стрељања у Крагујевцу посветио је данас и Дојче веле на енглеском језику.

Под насловом „Када су нацисти убијали 100 Срба за једног убијеног Немца“ DW наводи да је током Другог светског рата око 80.000 људи убијено као одмазда за погинуле немачке војнике и официре.

У тексту се оцењује да Србија нема значајну улогу у историјском сећању Немачке на Други светски рат, упркос чињеници да је од 6. априла 1941. године, када су нацисти напали Краљевину Југославију, до њиховог потпуног повлачења 1945. године, стотине хиљада немачких војника било стационирано у тој балканској земљи.

[Галерија слика Крајинама, Манастири и музејама у Београдској банци: Крајинама, Манастири и музејама у Београдској банци](#)